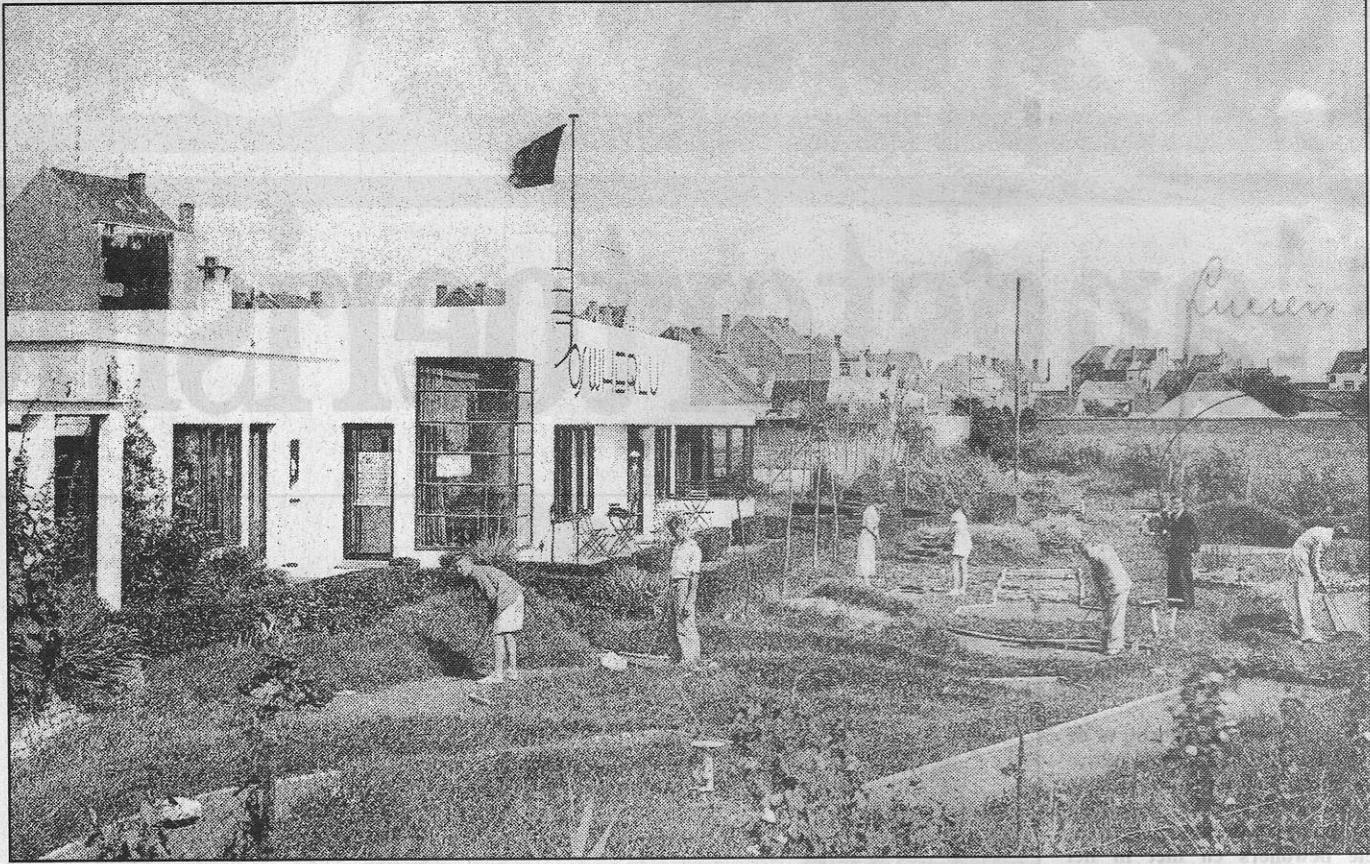
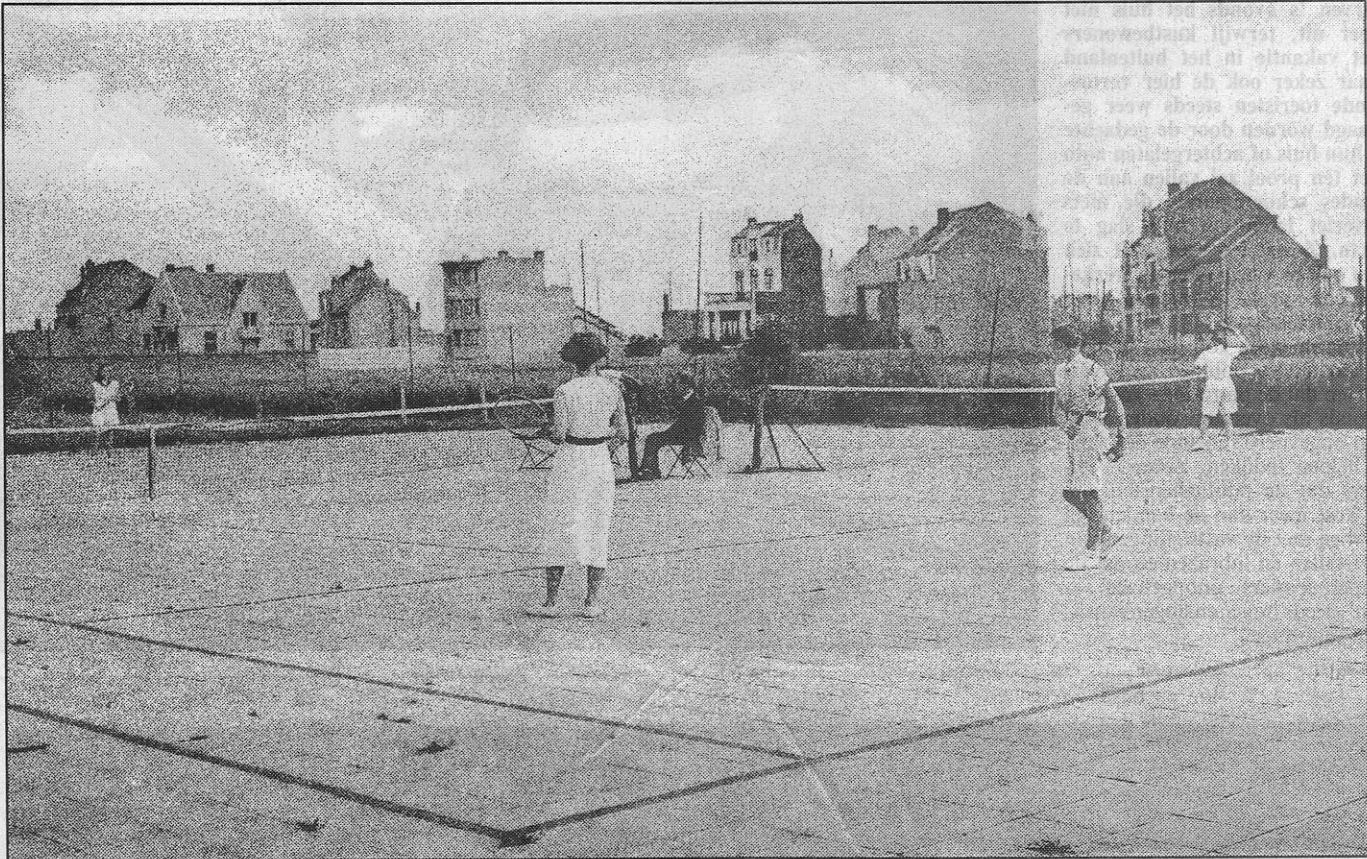

„De Oswherlu”

De Oswherlu zoals het er tot 1942 stond. Men ziet de miniatuurgolf en Luc (in donker pak) tussen de verschillende spelers.

Twee tennisvelden van de Oswherlu in de jaren 1935. Mariakerke was toen nog één open ruimte.

Nu er de jongste tijd heel wat te doen is geweest om het gebouw en de rekreatieterreinen van de Oswherlu op dezelfde plaats in Mariakerke te behouden, past het wel om even de korte historiek van deze klub in herinnering te brengen.

De familie Chatlen, stichters van de Oswherlu, zijn afkomstig uit De Panne. Toen er in 1927 besloten werd om in Mariakerke een rekreatiebedrijf met tennis, miniatuur-golf en dergelijke meer te beginnen, zocht men naar een originele naam. Het was moeder Chatlen die aan de eerste lettergrepen van de voornamen van haar drie zonen dacht : Oswald, Herman en Lucien. De naam, inderdaad zeer origineel, sloeg heel vlug in.

In de publiciteiten op prentkaarten uit de jaren dertig kon men lezen : Ping-pong, golf, tennis, dancing en verschillende andere spelen.

In 1931, dus 60 jaar geleden, sloot de Oswherlu zich aan bij de Belgische Tennisbond. De drie Chatlens waren goede tennissers en als ik me niet vergis werd Lucien zelfs kampioen van Vlaanderen.

In ieder geval de Oswherlu had de wind in de zeilen, doch de familie werd ook niet van tegenslagen gespaard. In 1942 werd het gebouw door de Duitse bezetter afgebroken omdat het te dicht bij de zee stond ! Na de oorlog werd het gelukkig herbouwd. Door de straatnaamwijzigingen kreeg de Oswherlu niet minder dan 3

adressen. Eerst was het Hollandstraat, dan Wilgenlaan om ten slotte Lijsterbeslaan te worden, zonder van straat te veranderen.

Spijtig genoeg stierven Herman en Oswald zeer jong. Lucien, voor de meesten gekend als Foto Luc, bleef alleen met zijn echtgenote voor alle zorgen over. Doch hij gaf niet op. Hij baatte ook een tijdje de overdekte tennis van het Sportcentrum uit.

Persoonlijk heb ik Luc het best gekend. Als fotograaf, ook werkend voor de pers, was hij een eeuwige optimist. Als tennisser en ping-pongspeler was hij lang de beste in zijn klub.

In de feestzaal heb ik in de jaren 50 menig leuke avond doorgeemaakt. Toen ik ouder werd kwam ik Luc nog geregeld tegen, want

hij woonde in dezelfde straat als ik. Plots werd Luc, eveneens veel te vroeg, na een kortstondige ziekte, uit ons midden gerukt.

Maar de geschiedenisbladzijde van de Oswherlu is nog niet definitief omgeslagen, want Mariakerke heeft de Oswherlu nodig en dergelijk verlies zouden de vele sportlieden en jeugdbewegingen van de Chiro zich niet kunnen en willen permitteren. Daarbij, mevrouw Lucien Chatlen waakt als erevoorzitster over de goede herinnering van haar man en zijn Oswherlu, zodat die niet verloren zal gaan.

Omer Vilain